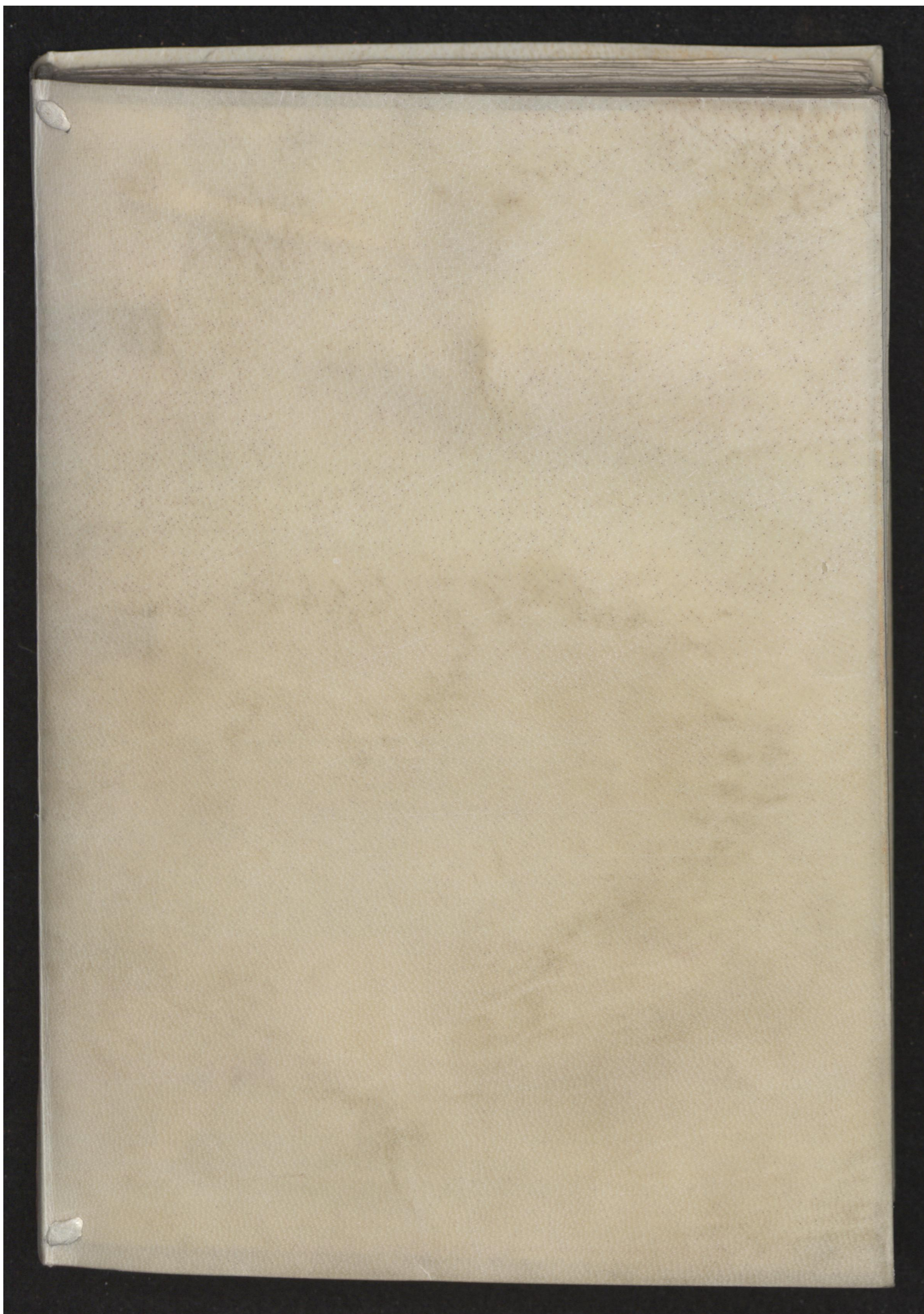

1
7
434

TERTIA INSCRIPTIO.

ΠΑΝΦΙΛΟΣ | | | | ΑΛΕΣΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΙΡΕΤΕ.

Pamphilus | | | | *Alexander*, *Avete*.

HUjus lapidis argumentum non plurimùm abludit à primo, in quo Alexander & Pamphilus suas partes agunt: Hic sanè eadem nomina denuo comparent, quasi non Tryphænæ facultatibus, sed sepulcrali honori hæreditatis jure succederent. Succedunt certè in ordine Operis nostri: Unde accidit de Pamphili Alexandrique nominibus jam nonnulla declarata esse: utrique tamen quidpiam adjiciendum est; ΠΑΜΦΙΛΟΣ quippe constanter apud Antiquos per Μ scribitur, quod hìc per Ν. Quadratarius accusetur grammaticalis regulæ nescius, quà ante litteras B & P apud Latinos, atque æquivalentem Græcorum, Φ nunquam signari debere Ν, sed Μ, quamvis utraque eodem ferè modo pronuntietur. Curiosa est Alexandri nomenclatura addita littera C quasi ad majorem sonum sequentis Ξ cujus etiam exempla ex vett. Inscriptionibus & Nummis supra adduximus, *pag.* 230.

Inter duo illa vocabula ΠΑΝΦΙΛΟΣ & ΑΛΕΣΞΑΝΔΡΟΣ spatium aliquod est, in quo temporis injuria erasi conspiciuntur aliquot characteres, fortassis utriusque Juvenis conjunctio, ΚΑΙ.

ΧΑΙΡΕΤΕ: *Salvete* seu *Valete*. Sic Antiqui tum Græci tum Latini suis mortuis valedicebant: Non quòd eis salutem optarent, quibus nulla esse potest, sed ut ostenderent hàc formulà *se ab illis recedere ampliùs non videndis:* juxta Servium *ad l.V. Æneid.* Χαίρειν siquidem tria significat, gaudere, salvere, & valere: Primùm, salutantis est; secundum, improbantis; tertium, valedicentis, ut hic & passim in Inscriptionibus sepulcralibus. Illico ac cadaver in monumentum collocatum erat, reliquiis conditis, & omnibus solemni more peractis, pronuntiabatur novissimum illud vocabulum ILICET, quod cuique suam domum ire licere significabat. Ita Servius ad l. VI. *Æneid.* Ter deinde clamitabant qui requiem defunctis deprecabantur, *Vale*, *Vale*, *Vale*, *Nos te ordine*, *quo Natura permiserit*, *sequemur*; ut videre est in antiqua Inscriptione.

VALE ET SALVE
OPPIA Ↄ OPPIÆ FELICIS. *Cajæ*
NOS TE ORDINE QUO NATURA PERMISERIT, SEQUEMUR.
VALE MATER DULCISSIMA.

Hinc in Pallantis funere Æneas, *l. X. Æneid.*

Nos

Nos alias hinc ad lacrymas eadem horrida belli
Fata vocant. SALVE æternùm mihi, maximè Palla,
Æternumque VALE.

Hoc imitatus eſt Statius, *l. 3. Silv.*

Salve ſupremùm, Genitor, mitiſſime Patrum,
Æternùmque VALE.

Et Auſonius in amitæ ſuæ parentalibus, Epigram. 26.

Ergo commemorata AVE, mœstumque vocata
Pro genitrice, VALE.

Inſcriptionem nullam ſuis ſepulcris inſcribere Sicyonios docet Pauſanias, *l. 2.* ſed defunctum ſuo tantùm nomine, omiſſa patris mentione appellatum, valere jubent, ut in hac noſtra conſpicitur. Ἐπίγραμμα δὲ ἄλλο μὲν γράφουσιν οὐδὲν, τὸ δὲ ὄνομα ἐφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ οὐ πατρόθεν ὑπειπόντες κελεύουσι τὸν νεκρὸν χαίρειν. Cujus quidem formulæ non pauca ſuperſunt inter ſchedas meas monumenta.

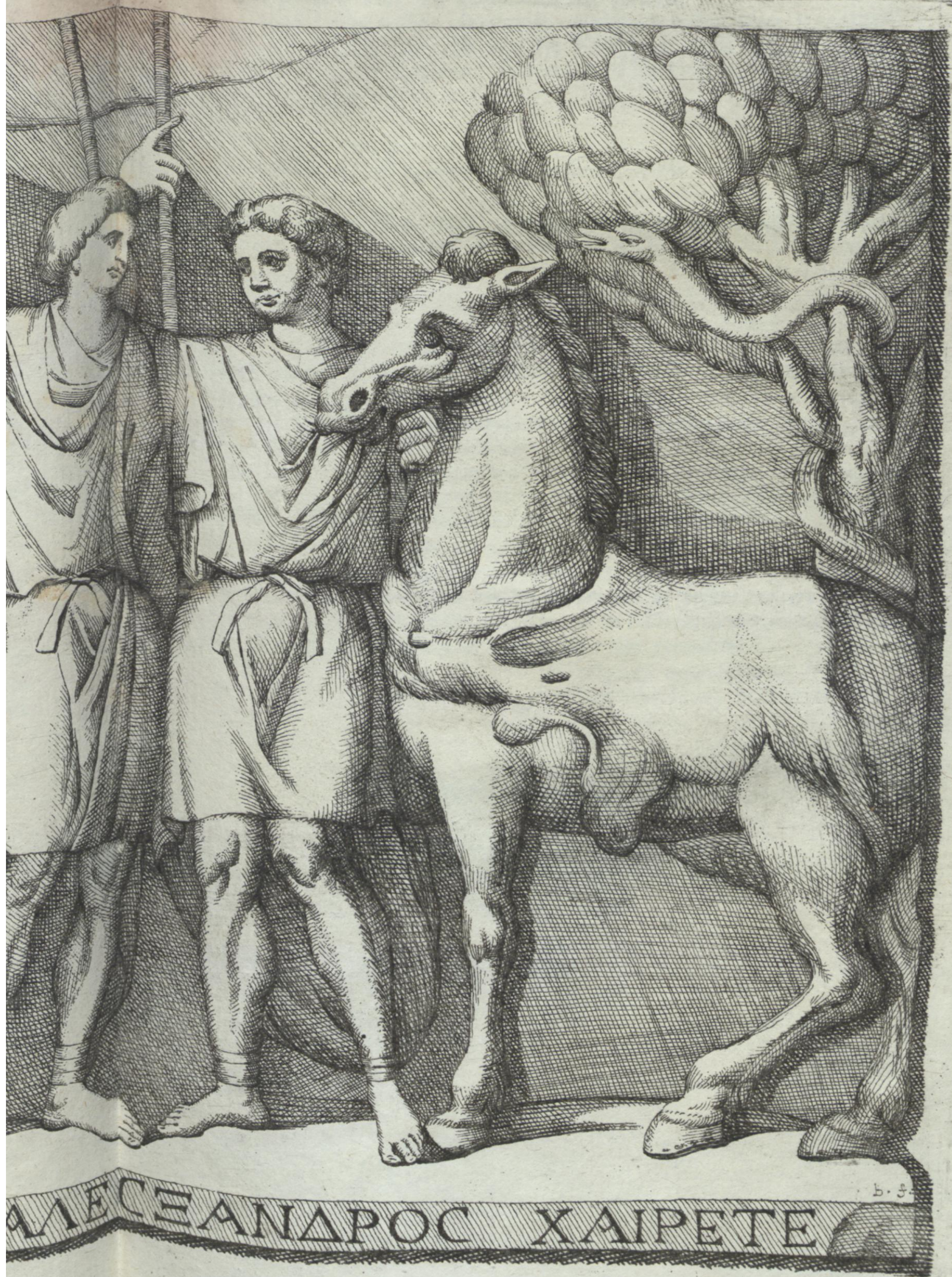
ΔΙΟΔΟΡΑ ΧΡΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕ ΚΑΙ ΣΥΓΕ
ΜΗΝΟΔΟΤΗ ΧΡΗΣΤΗ ΚΑΙΡΕ.

Aliquando etiam adſunt Patrum nomina, quorum exempla aliquot hic tranſcripſimus.

ΔΗΜΗΤΡΙΕ ΔΙΟΓΕΝΟΥC ΑΘΗΝΑΙΕ ΧΑΙΡΕ.
ΙΚΟΝΙΟΝΑΝ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΕ ΔΡΟΜΑΧΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΣΣΑ ΑΘΗΝΑΙΕ ΧΡΙΕ ΧΡΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕΤΕ ΧΑΙΡΕ. Hujus lapidis elementa quædam ita mutila ſunt & corrupta, ut plura erucre non licuerit; ea porro ſuppleri poſſe ſpes non deeſt.
ΔΙΟΝΥΣΙΕ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΡΟΥ ΛΑΟΔΙΚΕΥ ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ.
ΣΑΡΑΠΙΩΝ ΣΕΟΥΡΟΥ ΝΟΥΜΗΝ | | ΕΛΕΑΤΑ ΧΡΗΣΤΕ ΣΑΡΑΠΙΩΝΟC
ΧΑΙΡΕ ΕΛΕΑΤΑ ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ.
ΠΡΟΤΟΓΕΝΗ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΥΙΕ, ΧΡΙΣΤΕ ΧΑΙΡΕ.
ΠΡΟΕ ΡΑΕ | | | ΣΩΠΑΤΡ | | | ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ.
ΑΝΤΙΟΧΕ ΜΑ. ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΛΑΟΔΙΚΕΥ, ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ.

Præter inſcriptam illam formulam, ipſa res ſeu cæremonia, Patavii ſupereſſe videtur in Profeſſorum funeribus: Horum enim cadavera, præeuntibus Præsbyteris, & ſequentibus Studioſis, deferuntur ad fores Gymnaſii, ibique tribus vicibus è feretro attolluntur, tanquam ultimum AVE Scholis diceretur, priuſquam decenti ſepulturæ mandentur. Quod frequenter à decennio conſpeximus, ab Epiſcopo Tomaſi-

ΠΑΝΦΙΛΟC
ΑΛΕΞ

ΑΛΕCΞΑΝΔΡΟC ΧΑΙΡΕΤΕ

no, *de gymnas. Patavino* adnotatum est, *p. 229.*

In tanta hujus lapidis obscuritate, conjicere nobis liceat PAMPHILUM & ALEXANDRUM hic pro Numinum more scalptos esse, scilicet Castoris & Pollucis, fratrum ΔΙΟΣΚΥΡΩΝ, imberbium, & pilam seu hastam puram tenentium.

Talis Amiclæi domitus Pollucis habenis,
Cyllarus, & quorum Graii meminere Poetæ.

Apud Virgilium, *l. 3. Georg.* Uterque equis gaudebat, quorum singulus singulum tenet, tametsi ut in aliis antiquis monumentis, frænorum habenarumque vestigia planè consumpta sint. Pellibus pro stragulis, & ut loquitur Lipsius, *palliis*, equi ornati sunt: Posterioribus temporibus, à Romanis deducto ab hominibus vocabulo, *equorum paludamenta*, & *saga* dicta sunt. Nonne quid simile à Plinio demonstratur, de Bucæphalo verba faciens, l. 8. c. 42. *Neminem hic alium quàm Alexandrum regio instructus ornatu recepit in sedem*. Plura ejusmodi exempla in utraque Romana Columna, integerrima visuntur, ephippiorum origo: Germanis Dacisque planè carentibus.

De Tunica dictum est supra, *pag. 242.* ut & de Cupresso, *p. 240.* & angue, *p. 239.* Ex his autem ultimum hunc lapidem, unà cum duobus prioribus, sepulcralem fuisse nullum nobis superest dubium: Tres omnes extra urbem collocatos, juxta Græcorum morem nullam sepulturam intra concedentium: Quod de Smyrnæis maximè Cicero commemorat, *pro Flacco*, his verbis: *Vellem tantùm habere otii ut possim recitare*, ψηφίσματα plebiscita *Smyrnæorum quæ fecerunt in Castritium mortuum, primùm quod in oppidum interferretur, quod aliis non conceditur.*

Ne inutiliter laborare videar, & longiori commentario lapides ad mollitudinem decoquere, ut fert adagium λίθον ἕψειν, *Manum de tabula.*

POSTSCRIPTVM,
REVERENDISSIMO PATRI
DE LA CHAIZE, &c.

AT nondum : Iuvat enim adjungere Fortunam mihi toties invisam, beneficum hìc suum testatam esse genium : Cùm enim extremo libelli folio typographi diligentiæ commisso iter Venetum suscepissem, accidit ut in eadem D. Marci platea deambulanti mihi occurrerit Græcus ille mercator priorum lapidum patronus, qui renovato venditionis sermone, tandem ita mecum pactus est, ut quadam constitutà pecuniæ summà, primum illico traderet, Tryphænæ scilicet monumentum, alterumque nempe Herois sacrificium quem vænalem in Dalmatiam deportaverat, post aliquot menses ad me reportaret. Neque in eo Fortuna conquiescere videtur, cùm spes mihi facta sit non exigua, tertium lapidem, Pamphili Alexandrique memoriam, cis paucos etiam menses ædibus meis ornamento futurum.

FINIS.